

GRIŠA:

Z JUŽNEGA VRTA.

1.

Mesec na nebu gorí
in sije na morje —
tihe, tajinstvene bajke
trosi v moje srce...

In kakor polnočnega ženina
pozdravilo je nebo,
pozdravilo mojo je dušo
zvezde srebrno oko...

2.

Jaz gledam jasno azurje,
jaz uživam južno noč —
jaz čutim, jaz čutim v sebi
juga lepoto in moč!

Oj ve brezkončne jasnine,
za vami poletel bi,
objel bi vas, svetli domovi,
zalil bi si z vami oči...

Da vsenaokrog bi žarelo,
da rajalo bi z menoj —
pozdravljena, zemlja ljubezni,
pozdravljen, mir in pokoj!...

3.

Oj vi cvetoči obrazi,
ve rože v pomladnih vrteh,
pozdravljeno, cvetje pobožno,
v mojih žalostnih dneh!...

Solnce je vas rodilo,
solnce vas živi,
solnce čuva nad vami
s skrbnimi očmi...

Jaz sem pa tujec med vami,
tujec tu in doma,
daleč, daleč je dom moj,
daleč od tega sveta...

Daleč, kjer solnce ne sije,
tam, kjer je žalost in bol —
tam za sneženimi griči,
sredi jesenskih polj...

4.

Smeje se zeleno morje,
smeje se azur —
v noč pa jasno tiho poje
bolni trubadur:

Oj, kako ste lepe, krasne,
zvezdice o polnoči,
kakor jabolka nebeška,
ki ljubezen jih deli...

Oj, kako ste lepe krasne —
ah, pa daleč ste tako,
daleč, daleč, da nikoli
ne dosežem vas z roko...

5.

Pogledal je mesec na zemljo,
pogledal izza goré —
in zažarel je njegov obraz
v moje veselo srce...

Nič mi ni rekel blede obraz,
izginil je za goré —
jaz sem pa krenil brezskrbno
naprej
brez pota in cesté...

6.

Kaj se sence plašite,
kaj tako trepečete —
kaj o strahu in trpljenju
mi plašno šepčete?

Jaz grem dalje po brezbrežju,
dalje grem brez tesnih mej,
po brezkončni, beli cesti
smelo, trdo grem naprej ...

Saj ste videli te ceste,
kakor solnce se blesté —
saj poznate mlada srca,
ki za cilji koprné ...

7.

Bogati, razkošni cvetovi
in rože vse razcvetene,
vse trate pomlajene,
življenja polni vrtovi!

Pod jasne azurje se dviga
juga mogočna kraljica,
kako ji lica vžiga
mladosi živa rdečica!

Kako ji poljublja solnce
valove gostih las —

kako ji diha iz grudi
življenja ponos in kras!

O srečne oči azurjev,
o solnce zaljubljeno ti —
res, jezen, ljubosumen sem
jaz
na tvoje zlate oči! ...

8.

Pozdravljam te, jasni obraz,
pozdravljam te, južni dan —
o jaz se klanjam pred tabo,
globoki ocean! ...

Od neba do zemlje,
od zemlje do neba,
povsod kipi življenje
iz vročega srca ...

Od jutra do noči
se v verzih govori,
tako, tako lepo
za dnem se dan vrsti ...

In žalosti nikjer,
kjer rože zelené —
nikjer, nikjer ni solz,
kjer pesmi jug slavé!

